

sionens Forslag. Disse Motiver overbeviser mig ingenlunde om Nødvendigheden af de mange Redskabsbestemmelser, som findes baade i og uden for Fredningstiden, og det synes mig navnlig, at der i det aabne Farvand ikke er nogen som helst Grund til, naar selve Fisken er fredet paa saa streng en Maade, som der her er foreslaaet — det er under meget strenge Bøder forbudt at fiske eller forhandle disse Fisk — da at forhindre det fri Fiskeri navnlig i det aabne Vand op til en Aa. En anden Sag er det, hvor Vandet bliver smallere, og man kan spærre Aaen og altsaa let kan tage Fisken, der maa man have Bestemmelser med Hensyn til Redskaber, men op til Sønderbro kan man klare sig uden alle disse Redskabsbestemmelser, og navnlig med Hensyn til et Redskab, som her oven i Købet er særlig udpeget, nemlig Kroge. Det er mig ikke muligt at indse, hvorfor Krogreddskaberne ere forbudte. Det er jo vittterligt, at Laksen ikke tager Føde til sig, saa snart den kommer op i ferske Vand, og vil den ikke bide paa Krog, er der jo ingen Grund til at forhindre Folk i at sætte Kroge ud til Fangst af andre Fiskearter. navnlig Aal. Jeg skal tillade mig at anføre, hvad cand. Mortensen, som har syslet en Del med Laks og Ørred, har udtalt i Dansk Fiskeriforenings Medlemsblad for 1896, Pag 159. Han citerer Dr. Barfurth i Anledning af en af denne foretagens Undersøgelse, der gav det Resultat, at „Laksen og Ørreden slet ingen Føde tage til sig, saa snart de komme op i Ferskvand.“ Dette er ogsaa tidligere blevet berørt af en anden æret Taler, og jeg forstaar, som sagt, ikke, hvorfor man skal forbyde Krogreddskaber, som vel at mærke ligge hen ad Bunden. Det var en anden Sag, hvis de hang i Vandet og saaledes kunde fange Fisken i Forbigaaende, men naar Laksen ikke vil bide paa Krog, ere Krogreddskaberne altsaa ingen Hindring for Laksen i at naa hen til det Sted, hvor den vil yngle. Med Hensyn til Garnreddskaber mener jeg ogsaa, at man langt hellere skulde se at komme bort fra alle disse Dobbeltbestemmelser. Allerede da vi forhandlede Forslaget om Saltvandsfiskeriet, udtalte jeg, at jeg ansaa det for rigtigst, at man søgte at blive fri for disse Bestemmelser, og her søger man nu at komme ind paa lignende Bestemmelser for Ferskvandsfiskeriets Vedkommende, som vistnok ikke engang kunne overholdes, og som ville være en unødvendig Indskrænkning i Fiskernes Frihed. Der siges i Motiverne

til Kommissionsforslagets § 4: „De under a 1—6 nævnte Redskaber, hvis Brug er foreslaaet tilladt uden for Fredningstiden, svare til de Redskaber, som nu bruges“. Det er allerede anført af et æret Medlem, at der af de Redskaber, der foreslaas, var enkelte, som nu ikke fandtes i de nævnte Vand, medens der paa den anden Side i det nuværende Forslag forbydes adskillige Redskaber, som nu benyttes. Jeg er ikke tilstrækkelig lokalt kendt paa Stedet til at kunne dømme om, hvorvidt dette er rigtigst, men det, at enkelte Redskaber tilfældigvis ikke benyttes for Øjeblikket, forekommer mig ikke at være Motiv til overhovedet at forbyde et saadant Redskab. Det skulde f. Eks. forbydes mig, om et Redskab som Bundgarn ikke skulde findes i Randers Fjord, og saaledes kan sikkert adskillige andre Redskaber nævnes. Dernæst staar der i Motiverne: „Da Laks og Ørred for en væsentlig Del maa antages at følge Sejlløbet, maa fornøftigvis alt Fiskeri der forbydes i Fredningstiden“. Jeg har allerede anført, at jeg ikke indser, hvorfor man skulde forbyde det Fiskeri, der ikke paa Grund af Redskabernes Natur eller den Maade, hvorpaa disse udsættes, hindre Fiskene i at naa op til de Steder, hvor de skulle yngle. Den samme Videnskabsmand, jeg før citerede, skal jeg ogsaa tillade mig at citere angaaende dette Spørgsmaal. Hans Udtalelser findes paa Side 61 i samme Aargang af Tidsskriftet; de lyde saaledes: „Bestemmelserne om Maskevidde i Fiskeredskaberne har jeg ikke nærmere omtalt, da jeg finder, at de ikke have særlig stor Betydning. Det kan jo dog ikke undgaas, at baade Laks og Ørred fiskes i Redskaber, der ere bestemte til helt andet Fiskeri. Jeg ser ikke, det nytter noget at sætte en bestemt Maskestørrelse for et Ørredvaad med den Hensigt, at de smaa Ørreder skulle kunne slippe igennem, naar man samtidig kan fange dem meget mindre i Sildevaad. Naar det bliver paabudt, at Ørreder under en vis Størrelse skulle slippes ud igen, i hvilket Redskab de end fanges, kan jeg ikke indse, hvad Nytte Maskebestemmelserne skulle gøre“. Dette udtales altsaa af en Videnskabsmand, der har syslet en Del baade med Ørred- og Laksfiskeriet, og deri finder jeg ogsaa en Støtte i, hvad jeg tidligere har udtalt som min Anskuelse. Imidlertid tror jeg, at Bestemmelserne angaaende Redskaber højere oppe i Aaen maa kunne accepteres. Naar vi komme højere op, til Silkeborg ved de større Søer, Silkeborg Langsø f. Eks., tror jeg dog ikke,